

BALUAR SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS: ESQUILES, REMESOS I RECLAMS
segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
dels respectius autors. No s' retornen els originals.

Els socialeros al Consistori

Una de les coses més pintoresques de la vida sitgetana és la actuació dels regidors socialistes a l' Ajuntament.

Tots els forasters que, al visitar la nostra vila, són curiosos d'examinar totes les manifestacions vitalanes, queden pasmets i anoten en sos llibres de memòries el cas *estupendo* de la gestió dels *sodisants* concellers municipals que pretenen abrogar-se la encarnació de les aspiracions obreristes de Sitges.

A tot arreu ont hi hà regidors obrers, aquèts es distingeixen per sa política activa de renovació i moralitat: formen una oposició sèria, ben definida, anat sempre cap al desenrotll dels seus ideals i a conseguir son triomf.

Però aquí passa tot al revés. Els nostres *socialistes* no són més que uns trists escolans del cacic, i a tot diuen *amen*: Ells saben el desgavell, la desmoralització que regna a la Casa Gran, ont el *magistrado* cobra i paga, sense la intervenció de ningú més;

ells saben que a la Caixa no hi hà un cèntim, i que la verdadera caixa és la butxaca de l' aprofitat masover, qui és mestre en distraccions *pro domo sua*;

ells saben que 'ls industrials no cobren, que 'l descrèdit municipal va en augment, que 'ls arqueijos són simulats, i que a pesar de la propaganda fúla del cacic, aquèts des de que mana no ha pogut realitzar cap millora, perquè les persones solvents amb ell no hi tenen gens ni mica de confiança.

Es lo lògic que davant d'aquest tan bell mostruari de *bona administració*, els nostres *obreristes* tindrien de fer una campanya enèrgica de sanejament i purificació. Doncs nó; ben al contrari:

obrant com perfectes cunillets de guix, callen com a morts, i aproven tots els disbarats del cacic. Més encare: el company forner, el según envarat, és el que li serveix de coraç: fa de verdader *embolado*, com va dir en certa ocasió un distingit veí, avuy ja difunt, que amb verdadera gràcia sabia clapar desseguida l'actuació dels nostres governants.

El tal forner sempre està *al quite* per a defensar i enlairar al seu amò, de la Defensa Social. Ooooh! Cada dos per tres li proposa ridículs vots de gràcies, i és verament graciós, amb la serietat amb que ho fa. Ooooh! Fins per un viatge a Madrid, fet en l' *slipping* i amb tot luxe, i del qual no n' ha resultat cap benefici per al poble, el company forner, en plè Consistori, no va tenir prou boca per a alabar-lo.

De tots modos, lo que an ell li produeix una verdadera dèria és el nostre setmanari; i quan veu que la campanya contra l' orgia municipal és d' una contundència aclaparant, allavors, oh, allavors, ...ooooh! en plena sessió s' aixeca per a enfutismar-se irreductiblement contra BALUART DE SITGES, dient-ne les mil pestes.

Nosaltres varem dir, i ho sostenim, que l' Alcalde ha sigut conminat amb fortes penyores si no complia determinats serveys que li havien sigut reclamats varies vegades. Doncs ell, com que les penyores no han sigut imposades sino amenaçades, ja s' va enfiar per a poguer encobrir l' actuació del cacic i desvirtuar la seva mala administració. La materialitat de la multa és lo de menys, perquè tots ja sabem que amb un xic de influència es perdonen, tractantse de coses municipals. Lo vergo-

nyós és que se 'l tingui d' amenaçar públicament en imposàrseli.

El company forner sempre va per les branques, perquè li convé an ell i al seu quefe, i la qüestió és embolicar per a que 'l poble no sàpiga del cert com està el tinglado de la Casa Gran.

De l' altre *socialista* val més no parlar-ne, perquè la seva positura consistorial verament fa llàstima. Cal tan sols fer constar que havent sigut ell un dels que votaren a favor de la destitució d' En Julià secretari, en altra època, avuy fa ali-oli amb En Julià batlle, mostrantse sort i mut davant les seves *julianadas*.—Per què?...

Brava gesta la dels nostres *socialistas*!... Al costat d' ells En Jaurés i En Pau Iglésias queden completament eclipsats.

Un amic nostre va anar fa poc a Madrid, i, curios de mena, visità la "Casa del Pueblo" de la vila i cort. Quedà admirat de la perfecta organització obrera que hi hà allí, i de la serietat i valentia dels seus representants en el Municipi, ont sempre hi fan una feyna verament de purificació. Parlant amb alguns concorrents, va explicàrs-los-hi la enorme diferència que existeix entre la gestió dels concellers municipals madrilenys i la dels seus *correligionaris* de l' Ajuntament de Sitges, ont no serveixen més que de puntal al caciquisme monàrquic exercit per un alcalde que anà obertament contra l' Estatut de Catalunya, Estatut APROVAT pels parlamentaris socialistes.

Un obrer, que escoltava amb vera fruició, exclamà, al sentirho, plè de sana indignació:

"Esos no son socialistas! Son *socialeros* del rey; *socialeros* de la m.....!"

Sense comentaris.

La crisis social de Catalunya

Conferencia d' En FRANCESC CAMBÓ donada el 31 d'Octubre últim

SENYORS:

Us parlo avui en una situació d' esperit ben diferent de totes les altres vegades que us he parlat, i estic segur que vosaltres, en venir avui a escoltar-me, vos passa lo mateix. I és que les altres vegades ens reuníem per parlar de l' esdevenidor i per comunicar-nos ideals i esperances que tots compartíem. Avui ens reunim per a parlar del present i per comunicar-nos profundíssimes angoixes, grandíssimes preocupacions, perquè l' estat d' esperit de la nostra ciutat i de tot Catalunya és d' una gran, d' una fondíssima preocupació.

Tots ens preguntem avui: On anem? On va la nostra ciutat? On va la nostra Catalunya? I la contesta que ens donem, potser perquè sols mirem la realitat present, és trista i s' èpessimista.

I de vegades, a més a més de mirar el present, s' ha de mirar l' endevenedor; que, de vegades, mirant l' esdevenidor és el millor camí per a resoldre les situacions difícils del present.

I a totes les angoixes de la situació present s' hi afegeix una recança més fonda, per la sensació que tenim de que en aquets moments es presentava, i es presenta encara, una ocasió excepcionalment favorable perquè Barcelona i tot Catalunya donessin una formidable esbranzida, i ténim la temença de que en mans nostres, que en mans de catalans, es desfaci un moment esplendorós per a l' endevenedor de Catalunya. (Molt bé.)

Per què parlo avui

Avui, senyors, no he d' explicar-vos per què parlo. Hauria en tot cas d' explicar per què he callat fins ara. Perquè, ganes de parlar-vos i de parlar d'aquestes coses que fa tan temps a tots ens preocupen, en tinc fa moltes setmanes; però en les lluites socials que te pendents tot Catalunya, qui havia de dar la santa paraula, de posar treva a tots els egoïsmes i totes les violències, era el poder públic, i, mentre hi havia l' esperança que una actuació del poder públic les portés ràpidament a camins de normatitat i a solucions de justícia, jo callava, perquè mai es pogués dir que la meua veu havia pertorbat aquesta actuació del poder públic. Però en els moments actuals, senyors, la convicció de que el poder públic no ens ha portat la pau, de que el poder públic no ens ha portat la concòrdia, està prou estesa entre tots nosaltres, per que aquesta consi-

deració hagi de tenir closos un moment els meus llavis. (Molt bé.)

El poder públic és el cridat, en aquestes crisis, a portar la paraula i l'acció de la col·lectivitat, dels interessos permanents de la col·lectivitat, que han d'estar pel damunt de tots els apassionaments de classe; però els que encarnen una idealitat tan alta com la de l'amor a la ciutat de Barcelona i a la pàtria catalana, també tenim al deure de dir la nostra paraula. (Aplaudiment).

I en nom d'aquesta idealitat, dels interessos permanents que estan en perill en les lluites dels uns i dels altres, vinc a parlar-vos una estona aquest vespre.

Jo havia decidit donar aquesta conferència abans que la Federació Patronal anunciés el lock-out. No he vacil·lat un moment després d'anunciar el lock-out, si devia o no sòspondre-la. El lock-out, si ve, si és inevitable, no serà sinó episodi, res més que un episodi: a l'endemà del lock-out podran haver-se modificat les posicions tàctiques en què un i altre grup lluitaven; però la lluita seguirà igual, i el problema tindrà els mateixos caràcters de gravetat. I hem de parlar de l'aspecte profund, de l'aspecte transcendental d'aquest problema, que subsistirà per damunt de tots els episodis tàctics que's produeixen.

I no cal que ningú es faci massa il·lusions respecte del resultat definitiu d'un episodi tàctic. Penseu tots que l'Alemanya va guanyar quasi totes les batalles, però que va perdre la guerra.

Cosequències indirectes de la guerra

Si a l'estudiar la crisi de Catalunya ens limitem a estudiar els fenòmens propis de la crisi de casa nostra, no la abarcarem en la seva fondària ni en la seva integritat. Perquè la crisi nostra és una modalitat específica, amb característiques especials, amb elements que li donen una gravetat major, però no és sinó una expressió nostra, catalana, d'una crisi general, d'una crisi universal. A tot el món, que està trasbalsat, el món civilitzat, hi ha una crisi social, econòmica i moral grandíssima. I és que la guerra, senyors, ha tingut conseqüències molt més esteses de com sospitaven els que creïen que nosaltres érem uns senzills espectadors i que la guerra no havia de produir efectes sinó per als països bel·ligerants.

En totes les guerres, en totes les grans guerres es produeixen dues classes de conseqüències. Unes conseqüències militars, polítiques, que afecten als bel·ligerants, als que han estat en lluita, les que es concreten en un tractat de pau, unes aneixions territorials, una dinastia que s'enfonsa, una indemnització que's paga, unes clàusules humiliants que s'han de sofrir. Però, al costat d'aquestes conseqüències, que semblen les úniques en el primer moment, i que es concreten als països bel·ligerants, les grans guerres produeixen unes altres conseqüències molt més extenses que aquelles i molt més permanents.

Al Congrés de Viena els plenipotenciàries de tots els Estats d'Europa es creïen liquidar les guerres napoleòniques restablint l'Europa com abans que el geni cors hagués aparegut; i, no obstant, senyors, els efectes de les guerres de Napoleó presidiren i regiren la vida política i econòmica de la meitat del segle XIX. I en aquesta guerra molt més profunda, molt més transcendental que totes les conseqüències que estan articulant-se en aquests tractats de pau que no són encara finits, són les conseqüències d'ordre moral, d'ordre social, d'ordre econòmic, que estan trasbalsant el món de tal manera, que avui fins als països que foren bel·ligerants ja els interessan més les conseqüències que afecten la hu-

manitat entera que no pas aquells trasbalsaments especials i concrets de la situació que a ells, com a bel·ligerants, els afectaven.

I les conseqüències indirectes de la guerra, aquestes que s'estenen a la humanitat entera i que li donaran un caire nou, aquestes, senyors, pel fet de la durada de la guerra, són totalment distintes de les que probablement haurien estat d'una guerra curta, encara que els resultats militars d'ella haguessin estat els mateixos i hagués acabat amb uns tractats de pau redactats en els mateixos termes que els que ara s'estàn articulant.

Al venir la guerra, en tota la humanitat hi havia una crisi de les valors morals. Períodes de benestar produïts pel temps molt llarg de pau entre els pobles guies de la civilització mundial, els progressos de la mecànica, l'expansió dels negocis, tot havia facilitat que en el món la vida fos fàcil, agradable, i, com en tots els períodes de gran riquesa, de gran benestar, un sentit de materialisme havia començat el revellament de l'esperit, de les valors morals; i al venir la guerra, contra el que molts creïen, una explosió de valors morals, una restauració de virtuts heroïques i austeres, va commoure la humanitat tota. I veïem com a França, el país que, per ésser de riquesa més vella i més consolidada, estava més tarat de materialisme, hi havia una explosió d'esperitualitat; veïem com tothom a França, com a altres països en lluita, estaven disposats als més grans sacrificis, com l'individu desapareixia davant de la col·lectivitat, com el sentit de comoditat, de benestar, de negoci, tot se sacrificava generosament, voluntariosament, a l'altar de la pàtria en perill.

I aquest període de restauració de les valors morals, de sacrifici de l'home a la col·lectivitat, de la guerra-sacrifici, va durar molt més del que molts creïen que podia durar. Si llavors, senyors, s'hagués acabat la guerra, hauria vingut una millora considerable de la humanitat; la perturbació econòmica encara no s'havia produït i la restauració de les valors morals hauria facilitat considerablement la solució dels problemes socials que ja hi havia plantejats abans de la guerra.

La crisi mundial

Del sacrifici al negoci

Per desgràcia, senyors, a l'any 1916 la guerra va pendre un altre caire. Per la seva durada, la guerra des de l'any 16 ja fou una catàstrofe per a tots: ja havien de sortir víctimes de la guerra els vencedors i els vençuts. S'inicià a l'any 16 la perturbació de totes les lleis i de totes les normes econòmiques: s'inicià a l'any 16 l'enfonsament de la moneda, l'encariment de tots els productes, i es va produir, l'any 16, el fet fatal, que és el determinant primordial de la crisi que avui passa la humanitat: el que la guerra dins dels països bel·ligerants deixés d'ésser un sacrifici per a tots i començés a ésser un negoci per alguns. En aquell moment en que la guerra va començar a ésser per a alguns un negoci, en aquells moments començaren d'anar afeblint-se les valors morals, i, amb la fatiga de la guerra i amb el mal exemple de les fortunes que s'improvisaren en dany de la col·lectivitat, va tornar a imposar-se el sentit de l'egoisme que va ofegar les grans esperitualitats que la guerra havia desvetllat. (Ovació.)

I ha vingut, senyors, al final d'aquesta guerra, un estat d'esperit en la humanitat entera que, de persistir, hauriem de tenir els mes tristos pressentiments. En front de la consagració del deu diner, de l'afany únic de proporcionar-se el diner per a obtenir el màxim de benestar material, del menyspreu dels ideals, del revellament

de totes les esperitualitats, jo us dic, senyors, que des del moment en que l'estímul únic de l'home sigui proporcionar-se un màxim de benestar material, i el que gufi els seus actes sigui únicament l'afany de diner, la nostra civilització no té remei, perquè en la lluita desaforada pel diner no pot haver-hi concòrdia i els homes s'han de barallar com a feres. (Sorollosa ovació.)

(Acabará)

Triomf d'un sitgetà

L'An.ón Catalá i Vidal

Als diferents èxits artístics alcançats per aquest jove mestre compositor, distingit compatriota i estimat amic nostre, del que'ns hem ocupat en diverses ocasions, deu afegir-sen'hi desde ara un altre de molt assenyalat:

En la Festa de la Música, celebrada a Girona el dimecres de aquesta setmana, el Mtre. Catalá ha obtingut el primer premi, amb el qual hi va inherent el dret a el·legir reyna de la festa, amb una composició musical, sardana per a cobla, que porta per títol el per a nosaltres tan suggestiu de «La Processó de Sant Bartomeu».

Com ja pod suposar-se, la esmentada producció té un caire bellament sitgetanesc, ja que en ella s'hi trova descrita una de les manifestacions més característiques de la nostra tradicional Festa Major: la surtida dels Gegants, seguits del ball de bastons i altres típiques dances populars precedint la processó en honor del Sant màrtir inclit patró de la nostra vila, amb la solemne entrada de aquella al Temple Parroquial: tot això resta encertadíssimament evocat en la composició llorejada del Mtre. Catalá.

El nou èxit, doncs, del notable músic, no dubtem que ha de omplir d'immensa satisfacció a tots els sitgetans, tant més quan, a l'igual que l'eminent mestre Morera amb la seva hermosa sardana «Festa Major», que hem aplaudit tantes i tantes vegades, el Mtre. Catalá ha escullit també com a motiu per a assadollar la seva inspiració, una nota intensament sitgetana, rublerta de joves melodies populars.

BALUART DE SITGES, amb tal doble motiu, li envia la seva felicitació més entusiasta, a la vegada que espera amb verdadera ànsia l'ocasió de poguer fruit en la nostra vila les bel·leses musicals de la seva nova sardana «La Processó de Sant Bartomeu».

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 5

La presideix l'Alcalde, assistint-hi els regidors Carbonell, Barrachina, Planas Puig, Roca i Planas Robert.

Llegida l'acta de la sessió anterior En Planas Robert fa unes aclaracions amb referència al contracte de l'enllumenat elèctric, ja que's deixa de consignar que si es pagaren moltes fou baix la base d'un contracte, i que la companyia en aquell no tenia les condicions ni garanties per assegurar un servei estable; aclareix que ell no votà en contra de que s'augmenti el sou als ampleats, sinó per que no es toqui res del sou que correspon al Secretari; que en lo que fa referència al vot de gràcies al Secretari habilitat are've redactat d'altra manera que l'acordat, ja que havent deixat ell de firmar tres actes per considerar-les falses, are'viadrien a aprovar tota la gestió, estant conforme en que ha complert amb el públic i regidors i en tot lo que bonament ha pogut, però no en tot l'exercici del càrrec, i com creu que les actes de sessions no són redactades més que de l'Alcalde, li sab greu que l'habilitat se hagi d'emportar les culpes de lo que no ha escrit; ademés també li sab greu que En Bosch no estigui en la sessió per a demanar-li retiri lo del semanari local: per lo que demana la paraula per a en acabar de l'ordre del dia.

Com és de suposar, especialment en lo del Secretari, s'entaula una viva i llarga discussió, quedant finalment aprovada l'acta amb les aclaracions d'En Planas i redactant-se una mica més fluixet lo de la *Ueallat* del Secretari habilitat.

Queden enterats d'una lletra d'ofertament pels interessos de la vila del senador per Barcelona D. Ricart Ramos, autoritzant-se a l'Alcalde per a contestar-li.

Es llegeix l'informe de l'arquitecte municipal sobre els terrenys donats al Municipi per l'empresa «Parcs i Edificacions», i després de basar-se en que de cap manera pot fer-se en dit lloc per caure dins del nou sector que se ha de urbanitzar, demana es sol·liciti a aquella companyia cedeixi el terreny que donava per a Matader per a fer cases barates.

En Julià diu que l'informe corrobora lo que tots pensaven i demana se l'autoritzi per a fer aquestes gestions.

En Planas Robert diu que com això és relacionat amb la seva proposta també ho creu aixís, i pensa que «Parcs i Edificacions» encare cedirà els terrenys de més bon grat.

En Julià diu que al·llegir-se la proposta de «Parcs» tot feu considerar era un *disbarat* empassar l'Escorxador en un lloc que ha d'urbanitzar-se, i que això no sols era opinió d'En Planas sino *unànime* de tots.

En Planas Robert li contesta que fou a raó de la seva proposició,

En Julià replica que de moment ja s'acorda el sistema dilatori i que si l'arquitecte hagués informat que el terreny era bo i acceptable, ell haguera dit que no s'hagués aprovada la construcció en aquell lloc.

En Planas Robert: Vostè això no ho pot dir, i vol que sigui a 50 metres del Cementiri i en plena barriada obrera.

En Julià: No ho enredem; anem a l'informe: sols he de dir que a mi em causà malíssim efecte la cessió de terreny en aquell lloc per a fer el Matadero.

En Planas Robert: jo crec que la companyia no s'oposarà a cedir-lo tot per a Cases Barates. (I queden així, suposant que queda donada l'autorització a l'Alcalde.)

Es dona compte de que durant el plaç concedit perquè manifestessin els llogaters els augmentos soferts en els lloguers, s'han presentat diverses reclamacions; dient l'Alcalde que passin a Comissió per a fer un dictamen concret i més teint en compte la R. O. sobre els augmentos d'inquilinat aprovada avui en Concell de Ministres segons s'ha llegit en un periòdic de Madrid.

En Barrachina diu que'l mateix periòdic dona la nova de que'l Govern concedeix una subvenció de 5 milions de pesetes per a Cases Barates, i pregunta si això pot perjudicar a les d'aquí.

L'Alcalde contesta que segurament van destinades a augmentar la subvenció dels grups que vagin fent-se i que en res pot perjudicar.

S'acorda donar de baixa de veí, per traslladar-se a Barcelona, a D. Fèlix Batlle Gené.

S'aprova la recaudació de Consums del mes d'Octubre, que puja a 4.524'52 ptes., haventhi un augment sobre el mateix mes de l'any anterior, i un compte de jornals d'En Freixas de 78'75 ptes. per la construcció de la Caseta del Cementiri.

En Planas Robert manifesta que li sab greu que en Bosch no sigui a sessió per demanar-li retirés la seva queixa; ja que enten que'ls articles de periòdics no se han de portar a sessió; empro, ja que no és aquí i per a rebutxar-li lo que que diré, sols manifestaré que he llegit novament aquell article i no diu res més ni menys que lo publicat pel Butlletí Oficial de la Província i que també hi consta i no s'en dignés res, que el mateix Governador donà 30 dies de temps als Ajuntaments que no haguessin complert en la presentació dels comptes municipals.

En Julià diu que pot afirmar que ell no ha rebut cap comunicació de multa ni en sab res.

En Planas contesta que el B. O. del 7 d'Octubre diu lo de les 500 pesetes de penya a l'únic poble del districte de Vilanova, que és Sitges, i que'l mateix periòdic de 4 d'Agost portà altra disposició conminant amb multes als Ajuntaments que no hagin presentat els comptes dins 30 dies, havent-ne ja passat 60, i essent aixís no denen d'extrañar tals articles periodístics; els quals no deuen portar-se a sessió, i si's retirés allò d'En Bosch, ell retiraria lo que explica.

En Julià diu que an ell això no li diu res ni li han posat multes.

En Planas diu però moralment hi és, i es posa de relleu l'incompliment dels serveis.

En Julià: *Aquí me las den todas.* (¡Viva la Pepa!).

En Planas: Doncs així no hi hauria organització possible en els Municipis i més interessant que el que diu l'article periodístic és aquest altre dels comptes, que ja han passat 60 dies i no ha complert lo ordepat.

En Julià contesta que sembla que la minoria visqui a la Xina, ja que no més venen a sessió i si hi anessin sempre veurien la gran feina que hi ha, i més degut a l'interinitat del Secretari.

En Planas entén que aquí no se haurien de portar els articles periodístics, sino que haurien de ser contestats en periòdics.

L'Alcalde diu que'ls articles són antipatriòtics, antisitgetans i contra la moral i pels que llegeixin aquell periòdic sembla que a Sitges no hi hagi ningú. (¡Ave Maria Puríssima!).

En Planas: I si llegeixen a l'altre semnari, a Sitges veuran que no hi ha més que l'Alcalde; i la popularitat de

la vila no es limita a tenir un Alcalde tal o qual, a tenir una plassa bonica o un Escorxador gran o que'ls agutzils vagin vermells o blancs; i que de lo demés cada qual se'n pren lo que'n vol, ja que per l'Alcalde una cosa estarà be i per ell no, tenint se diferents conceptes de la vanitat ja que l'Alcalde creu que li va be.

Com es pod veure, no s'arriben a entendre, i sense acordar res sobre això de «Aquí me las den todas» d'En Julià, s'aixeca la sessió.

Dietari de la vila

DISSABTE

Conforme avensàvem ja en nostre nombre anterior, a la tarde aixequen el vol els dos hidroavions arribats air; de vent are aclarir que no ho són del servey postal aeri de Toulouse-Rabat, sino que surtiren de la estació de Sant Rafel en viatge d'exploració vers Gibraltar, aterritzant en nostra platja per averia en un de dits aparells, la qual fou reparada per l'industrial Magí Rius.

Durant les hores que 'ls tals aviadors s'han trovat hostes de Sitges, han sigut degudament atesos pel veïnat, surtiut molt complascuts de la vila.

Debut a trovarse cobertes de neu algunes de les montanyes que des de aquí es divisen, per lo que sense dubte aquesta nit ha glaçat, durant tot el dia deiva sentirse un fret extraordinari, tament com si ens trovessim ja en ple hivern.

La glaçada ha perjudicat qui sab-lo a algunes plantacions primerenques.

Els músics de la vila, constituïts en sa major part en Sindicat Musical sots la denominació de «La Lira Suburense», com a inauguració de la seva tasca colectiva a la nit donen un Concert públic a la Casa del Poble, prenenthi part 34 executants, dirigits pel jove Mtre. Joan Tort.

L'escullit programa que interpreten és molt aplaudit pel nombrós auditori, que fa repetir un fragment de l'opereta titulada «Eva».

Com a fi de festa i en obsequi a l'element jove executa uns quants ballables que són aprofitats per força parelles.

Felicitem a la nova entitat musical i esperem sentir-la en altre Concert per a judicarla amb tota imparcialitat baix el seu aspecte artístic.

DIUMENGE

Durant tot el dia, i especialment a la tarde, és visitadíssima la Necròpolis.

L'illustrat alcalde de la vila de Pineda, D. Manel Serra i Moret, candidat derrolat a Barcelona en les darreres eleccions de diputats a Corts, al vespre dona una conferència en la sala d'actes de la Casa del Poble, que's trova força concorreguda, desenrotllant el tema «El Socialisme doctrina redemptora».

Amb raonats arguments, el disertant exposa una sèrie de consideracions que venen a justificar el tema, concreció de la tesi sostinguda; siguent repetidament ovacionat.

DILLUNS

Totes les misses que, amb motiu de la Commemoració dels Difunts, se celebren a la Iglésia parroquial, es venen molt assistides.

Després, traslladat al Cementiri, el clero resa responsos davant les tombes

dels difunts quius familiars ho han sollicitat.

A la tarde el Camp Sant del repòs etern es ven també força concorregut pels que retren pòstum homenatge a la memòria dels sers estimats que ja no existeixen.

A les onze del matí és conduït al clos sagrat el cadavre de la benvolguda compatricia Madrona Planas i Bertran, vídua de Anguera, qui deixà d'existir air. als 76 anys d'edat.

Transmetem als seus familiars la expressió del nostre pèsam.

DIMOUS

A les cinc de tarde reb cristiana sepultura el cadavre de la benvolguda compatricia Tecla Ferret Puig, de Ferrer, passada a millor vida air, a la edat de 55 anys.

Als seus espòs, fills i demés familiars els testimoniem nostra condolència.

Noves varies

Degut a les actuals circumstàncies ha sigut sospès l'homenatge que devia efectuar-se a Sant Feliu de Llobregat en honor del distingit amic nostre D. Antoni Jansana.

Per carta rebuda de Santiago de Cuba arriba a nostre coneixement que després de llarga i cruenta malaltia, el dia 27 de Setembre últim morí en aquella ciutat nostre volgut amic i compatrici En Josep Escapa i Soler, quan comptava 36 anys d'edat.

Com molts altres compatricis, l'amic Escapa embarcà de jovenet cap aquella illa, ont, després de perseverant treball, conquerí moltes simpaties dintre el Comerç amb el seu càrreg de viatjant de la casa Montané y C.^a; arribant, pels seus mèrits i aptituds, a ésser soci gerent de dita raó social, des de l'any 1912 fins poc avans de sorprendre'l la mort.

Entusiasta sitgetà, a la seva iniciativa es deu el que en la Festa del Vinyet que cada any celebren amb tot esplendor els compatricis residents a Santiago de Cuba, hagi adquirit més relleu, fenthi cooperar l'Orfeó Catalunya, dirigit aleshores per altre compatrici, que ja tampoc existeix, el malaguanyat mestre En Magí Carbonell Rigual (q. p. d.).

L'acte de conduir les seves mortals despulles al Cementiri de Santa Efigènia de aquella ciutat constituí una vera manifestació de dol, en la que hi prengueren part principal els compatricis nostres, que volgueren rendir tribut pòstum al seu amic i company.

BALUART DE SITGES trasmet als seus desconsolats esposa, D.ª Dolors Llanradó, pares, germans i demés família, la expressió del nostre pèsam.

Amb el títol de *Spanish American Import and Export. C^o.*, companyia Hispano-americana de importació i exportació S. A., s'ha constituït a Barcelona una societat anònima al efecte de dedicar-se a tota classe de comissions i representacions, importacions i exportacions, a Amèrica, format el concell d'administració els Srs. següents: Nicolau Jané Colomer, president; Jaume Aguilar Falgon, vice-president; Daniel Cañas Vives, tesorero; Bartomeu Lafarga Carbonell, secretari; Joan Mercadé Pujol, Valentí Valls Grau, vocals i Francisco Farré Roig, director gerent; tenint l'us de la firma indistintivament els Srs. Jané,

Aguilar, Cañas, Lafarga i Farré, en representació de l'entitat els tres primers i per poders d'aquells els últims.

Per curiositat sols direm que aquets senyors tots són comerciants de Santia-go de Cuba als quals els ha somrigut la fortuna.

Moltes prosperitats desitjem a la nova societat, en la qual s'hi compta un compatrici nostre.

ANUNCIS

SASTRERIA de J. PAPIOL

Carrer Nou, 12

Tinc el gust de participar als meus distingits clients i amistats que he rebut els gèneres d'IVERN per a tratjos novetat, abrigs i pantalons Tall elegant : Confecció esmerada

Comestibles Ultramarins

S'ha obert novament al públic la « ANTIGA CASA PARCERISAS »
Joan Marcet Banús

Carrer de Jesús

BANCO DE VILLANUEVA

Sucursal de Sitges

CUPONS

Comptes corrents d'estalvis amb interès del 3 per 100 anyal

Aquesta sucursal obre comptes d'estalvi a qui ho demani, facilitant a l'imponent, GRATIS, la corresponent llibreta de crèdit.

Préstams, Giros, Descomptes, Dipòsits en metàl·lic i en custòdia i garantia, Compra-venda de valors i de monedes (espanyoles i extrangeres), Ordres de Borsa, Comptes corrents comercials, Caixes de lloguer i tota mena d'operacions de Banca.

Hores de despaig. els dies feiners de 9 del matí a la 1 de tardela.

Policalcium

— (Nom registrat) —

COMPRIMITS DE SALS CALCÍQUES — — — — ASSIMILABLES — — — —

Preu 3 ptes. capsas
Raquitisme, Escrófula, Anèmia, Pretuberculosis, Neurastenia, Embarç, Alletament, Dentició.

La millor aygua mineral de taula:
— SALENYS —
Recomenada per tots els metges. Demani's en tots els establiments.

LA ESTRELLA

CONFITERIA COLMADO

CASA QUE DONA'LPES

Flambres, i cada festa Brioiix, Flams, Encasadas i Crema russa.
Dolços i pastes seques tots els dies
Es fan Biscuits glacés per encàrreg

Universal Intercambio (S. A.)

Valvolina para Automóviles
Disolución (semen)
Combustibles para motores
Aceites minerales

Representante en esta villa : S. OLIVELLA - Tacó 3 - SITGES

Dr. M. Farrán

Cirujía-Dentista nort-americá

Pàrelladas, 30 - Sitges

Gran Colchonería Mecánica a fuerza motriz y con maquinaria moderna **Juan Segalés**

VILLANUEVA Y GELTRÚ : Casa fundada en 1859

Precio de los COLCHONES que cotizamos actualmente, puestos a DOMICILIO:

De ALGODÓN cama de Matrimonio	50 y 59 pesetas
Id. id. de 6 palmos	40 y 48 »
Id. id. de 5 palmos	33 y 39 »

Todos con telas de las más superiores, garantidas y de color sólido. — Los Colchones de LANA y de CRIN, a precios muy afinados. Consúltense precios.

Camisería y Corbatería

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

HERNIADOS

—(TRENCAÏTS)—

Si no queréis padecer acudid al *braguero*, único medio exclusivo para su completo alivio; remedio eficaz y comprobado por eminencias médicas. No molesta para nada; suave en el movimiento, se adapta como un guante. Infinidad de curados acreditan la Casa de ANTONIO CASELLAS. — Hombres, mujeres, niños y ancianos, acudid a curarse radicalmente. — Gabinete reservado para señoras y personas de delicadeza. — Precios módicos. — Inmenso surtido de Bragueros. — Composura y reparación de bragueros usados. — Se coloca *prácticamente* por él mismo.

Antonio Casellas

Libertad, 17 : VILLANUEVA y Geltrú

* Mosaics Patentats PETIT-MARTI *

RAJOLES de COLORS i Arrimaders de totes classes

EXAMINEU ELS CATÁLECS

CASA CENTRAL

Rambla de les Flors, 17.- BARCELONA

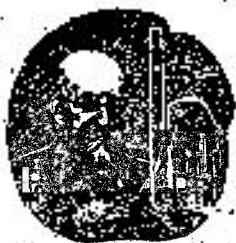
Dipòsit a SITGES:

JOAQUIM IMBURO

16, Major, 16

TELEFONS

Número 4307 H y número 267 S. P.

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elíxir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA